

תת"ע 5736/01/18 - סונדס ענאבוסי נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5736-01-18 מדינת ישראל נ' סונדס ענאבוסי
תיק חיצוני: 14115052970

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת	סונדס ענאבוסי
	ע"י ב"כ עו"ד פראס ענאבוסי
נגד	מדינת ישראל
משיבה	שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 7.2.18.

כנגד המבקשת-ענאבוסי סונדוס הוגש ביום 12.1.18 כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה ברכב והסעת ילד שטרם מלאו לו שמונה שנים כשהילד אינו רתום במושב בטיחות או מושב מגביה המתאים לגובהו ומשקלו של הילד, עבירה מיום 20.5.17.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 7.2.18, ועל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט הזמנה לדין נמסרה לידי מיופה כח של המבקשת (ענבוסי פראס), אך המבקשת לא התייצבה לדיון, ונשפטה בהיעדרה, ונדונה לקנס כספי.

על פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, פסק הדין בהיעדר הומצא למבקשת (בהעדרה נמסר לפראס - מי שגר עמה בבית ונראה כי מלאו לו 18 שנים) ביום 18.2.18.

בבקשה מיום 20.8.19 טען ב"כ המבקשת-עו"ד ענאבוסי פראס, כי קיבל לידיו את הייצוג בתיק ביום 21.5.17, אך בשל טעות טכנית במשרדו נרשם תאריך הדיון ליום אחר בטעות, ובשל כך לא הופיע לדיון ביום 7.2.18; וכי הנאשמת כלל וכלל לא ידעה אודות הדיון שהתקיים ביום 7.2.18; וכי הנאשמת החזיקה מושב בטיחות במושב האחורי והשוטר התעקש לתת דוח למרות שהרכב היה בחניה בעצירה מוחלטת. לבקשה צורף תצהיר ב"כ המבקשת-עו"ד ענאבוסי פראס, אשר הצהיר כי בשל טעות משרדית בתום לב תאריך הדיון נרשם לתאריך אחר, וכן הצהיר כי על פי העובדות שהוצגו בפניו, יש לנאשמת סיכויי הצלחה טובים לזיכוי מלא מהאשמה.

המשיבה לא הגישה תגובה מטעמה.

לאחר שבחנתי את טענות המבקשת ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

בפתח הדברים יאמר, כי המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובעניינינו, פסק הדין מיום 7.2.18, על פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הומצא למבקשת (לידי מי שגר עמה בבית בשם פראס) ביום 18.2.18, כך שהבקשה לביטול פסק הדין הוגשה כשנה וחצי ממועד הידיעה אודות פסק הדין, שיהיו שלא הוסבר, ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה בעניינינו. וראו עפת (מחוזי חיפה) 8535-08-19 **קעדאן נ' מדינת ישראל**, כב' השופט דאוד מאזן, 16.9.19:

"יש להדגיש ולהוסיף שהבקשה לביטול פסק הדין הוגשה בשיהוי ניכר שעה שבתיק בית המשפט קיים אישור מסירה המעיד כי גזר הדין נמסר למערער ביום 7.2.19, גם הוא נמסר לידי מיופה כוחו של המערער בשם וג'יה, בשני המקרים אישור המסירה בוצע על ידי רשות הדואר וביחס לאישור המסירה של המצאת פסק הדין לא טען המערער דבר וחצי דבר באשר לאי תקינות אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט.

בעוד שהחוק (סעיף 130(ח)) מגדיר תקופה של 30 ימים, במסגרתם רשאי היה המערער להגיש את בקשתו לביטול גזר הדין - מצא המערער נכון לעשות זאת רק בחלוף 3.5 שנים, וזאת, ללא כל סיבה מוצדקת או נימוקים לפניה כה מאוחרת, בשים לב לאישור המסירה של פסק הדין מיום 7/2/16. מכאן, ברור שהבקשה לביטול פסק הדין בהעדר הוגשה בחלוף 3.5 שנים מיום מתן גזר הדין, שיהיו ניכר לכל הדעות אין בצדו כל הסבר מניח את הדעת."

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בעניינינו, כאמור, הזמנה לדיון נמסרה למבקשת-לידי מיופה כח בשם ענבוסי פראס, כעולה מאישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט. לפיכך, קיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקשת אודות הדיון בו נשפטה בהיעדרה, וזאת נוכח אישור המסירה החתום, הכולל את תאריך הדיון בו נשפטה המבקשת בהיעדרה; ועל כך גם אין למעשה מחלוקת.

אלא שלטענת ב"כ המבקשת-עו"ד ענאבוסי פראס, בשל טעות משרדית בתום לב תאריך הדיון נרשם לתאריך אחר.

נפסק, כי טענה בדבר טעות ברישום מועד הדיון ביומן איננה מהווה נסיבה מוצדקת לאי התייצבות (רע"פ 1446/14 **אסדי ריאד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.03.2014)); ואין בטענה כי נפלה טעות במשרדו של עורך דינו של

המבקש כדי להצדיק דרך כלל את ביטול פסק הדין (רע"פ 3490/09 **אברהם גל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.05.2009)); וגם אם המחדל של אי ההופעה נעוץ בסנגור, הרי אין בכך כדי להצדיק באופן אוטומטי ביטול פסק הדין, ויש לראות את מחדל הסנגור כמחדלו של הנאשם עצמו, אשר אף הוא לא התייצב לדיון (ע"פ 5377/03 **וג'די ג'מאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.06.2003)).

וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 13950-04-18 **אמל סגיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.05.2018), כב' השופט ערן קוטון: "הלכה פסוקה היא כי תקלה משרדית ואף טעות בתום לב, אינן יכולות להצדיק היעדרות מדיון משפטי בעבירות כמו העבירה בגינה הואשם המערער."

שכירת שירותיו של עו"ד אינה גורעת מאחריותו של נאשם לגורל ההליך ולתוצאותיו, ואין בטיעון זה כדי להצדיק את אי ההתייצבות (ראו עפ"ת (מחוזי חי') 13586-07-11 **מחמוד מרדאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.09.2011)).

בנסיבות אלה המבקשת לא הציגה עילה טובה לאי-התייצבותה, וודאי לא בסיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדין.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראיתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)).

על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראיתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וראו גם רע"פ 8604/15 **ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.12.2015).

בענייננו, אין די בהצהרת ב"כ המבקשת "כי על פי העובדות שהוצגו בפניי, יש לנאשמת סיכויי הצלחה טובים לזיכוי מלא מהאשמה", שעה שהמבקשת לא טרחה לבסס כל תשתית עובדתית שעל יסודה ניתן לקיים את הדיון בענייננו, ולא צירפה כנדרש תצהיר ערוך כדין מטעמה התומך בבקשה ומהווה את העובדות שבבסיס הבקשה, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה בעילה של עיוות דין, בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקשת.

יתרה מכך, משנמנעה המבקשת מלתמוך בקשתה במסמכים ובראיות לאותן עובדות שהוצגו בפני בא כוחה, ולא הניחה תשתית ראיתית המצביעה על סיכויי הגנתה, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, אין לקבל טענתה לחשש לעיוות דין.

מעבר לזאת, אין בטענת המבקשת כי היא החזיקה מושב בטיחות במושב האחורי (סעיף 2 לבקשה) כדי לסתור את האמור בדו"ח כי הילד אינו רתום במושב בטיחות מתאים.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשה להידחות אף ללא קבלת עמדת המדינה.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ז אלול תשע"ט, 17 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.